

men der er antagelig tale om meget begrænsede beløbsstørrelser for nærværende.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Efter lovforslagets § 1 bemyndiges regeringen til at tiltræde dobbeltbeskatningsoverenskomsten mellem Danmark og Rusland. Overenskomsten er optaget som bilag til lovforslaget, og dens bestemmelser gennemgås nedenfor. Regeringen vil efter lovens vedtagelse kunne gennemføre overenskomstens bestemmelser i Danmark, når dens betingelser herfor er opfyldt.

Disse betingelser er, at de kontraherende stateres regeringer skal give hinanden underretning, når de forfatningsmæssige betingelser for overenskomstens ikrafttræden er opfyldt. Dette vil for Danmarks vedkommende sige, at nærværende lovforslag er endeligt vedtaget. Overenskomsten træder i kraft 30 dage efter datoen for modtagelsen af den sidste af disse underretninger, og den finder anvendelse fra det kalenderår eller skatteår, der følger efter det år, hvor overenskomsten træder i kraft, jfr. overenskomstens artikel 28.

Dobbeltbeskatningsoverenskomsten vil herefter være en del af de to landes skattelovgivning. Samtidig ophører en række overenskomster indgået mellem Danmark og det tidligere Sovjetunionen med at finde anvendelse i forholdet mellem Danmark og Rusland.

De enkelte artikler i den dansk-russiske dobbeltbeskatningsoverenskomst har følgende bestemmelser:

Artikel 1. De af overenskomsten omfattede personer

Overenskomsten omfatter fysiske eller juridiske personer, der er hjemmehørende (d.v.s. fuldt skattepligtige) i en eller begge stater. Typisk vil situationen være den, at en person er fuldt skattepligtig til den ene stat (bopælsstaten) og begrænset skattepligtig til den anden stat af indkomster fra denne (kildestaten).

Artikel 2. De af overenskomsten omfattede skatter

Artiklen opregner de skatter, der er omfattet af overenskomsten. Alle danske indkomstskatter er omfattet, uanset om de pålignes af staten, amterne eller kommunerne. Overenskomsten omfatter desuden alle skatter af samme eller væsentligt samme art, der efter overenskomstens underskrivelse pålignes som tillæg til eller i stedet for de gældende skatter.

Overenskomsten omfatter også formueskatter. Med formueskattens afskaffelse i Danmark vil overenskomstens bestemmelser om formuebeskatning

blive indholdsløse, som det bliver tilfældet i hovedparten af de allerede eksisterende dobbeltbeskatningsoverenskomster.

Artikel 3. Almindelige definitioner

Artiklen definerer i stk. 1 en række generelle begreber, der anvendes i overenskomsten, og som overalt i overenskomsten har den anførte betydning. Færøerne og Grønland er specifikt udelukket fra definitionen af en kontraherende stat, da skatteområdet er et hjemmestyreanliggende for disse dele af riget.

Udtrykket *person* omfatter fysiske og juridiske personer samt enhver anden sammenslutning af personer, mens udtrykket *selskab* omfatter enhver sammenslutning af personer, der i skattemæssig henseende behandles som en juridisk person.

Artiklen definerer endvidere udtrykkene *foretagende*, *international trafik* og *kompetent myndighed*. I selve overenskomstteksten anvendes udtrykket »foretagende« kun ganske få gange. Baggrunden er, at udtrykket »foretagende« i russisk lovgivning har en anden betydning end i vestlig terminologi. I stedet er udtrykket »person« i vidt omfang anvendt.

Endelig fastsættes i stk. 2, at med mindre andet følger af sammenhængen, skal alle udtryk, som ikke er defineret i overenskomsten, have den betydning, som de har i skattelovgivningen i den stat, der skal anvende overenskomsten.

Artikel 4. Skattemæssigt hjemsted

Artiklen fastsætter, hvornår en person i skattemæssig henseende anses for at være *hjemmehørende* i en af de kontraherende stater. Udtrykket *en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat* betyder efter stk. 1 en person, der er (fuldt) skattepligtig til den pågældende stat på grund af hjemsted, bopæl, registreringssted eller ethvert andet lignede kriterium.

Imidlertid kan en person være fuldt skattepligtig i begge stater efter disses interne lovgivning, og stk. 2 og stk. 3 opstiller en række kriterier for løsning af dette problem. Det er nemlig nødvendigt at fastslå, i hvilken stat den pågældende person i *overenskomstens forstand* i en sådan situation er hjemmehørende, den såkaldte bopælsstat, idet dette vil være afgørende for beskatningsrettens fordeling mellem de to stater (bopælsstaten og kildestaten). *Man kan i overenskomstens forstand aldrig være hjemmehørende i mere end én stat.*

For fysiske personer afgøres spørgsmålet i henhold til kriterierne i stk. 2, litra a) – d). Kriterierne anvendes i den rækkefølge, de står anført i overenskomsten.